

Døden finder udelukkende sted når Ajal ender

Følgende er oversat fra arabisk:

Mange mennesker tror, at selvom døden er den samme, er årsagerne til døden mange. Så døden kunne være på grund af en skadelig sygdom, såsom pesten. Det kunne også være på grund af knivstik, skudsår, brandsår, halshugning, hjerteanfald eller andet. I deres øjne er de allesammen direkte årsager, som fører til døden, dvs. døden indtræffer på grund af dem. Det er derfor, at det blev almindeligt for dem at sige: ”Årsagerne er mange, men døden er den samme.” Sandheden er, at døden er den samme, og dens årsag (*sabab*) er også den samme som er enden på *ajal* og intet andet. Hvad angår disse ting der finder sted hvor døden indtræffer så er de tilstande hvori døden indtræffer, og er ikke årsager til døden.

Dette er fordi årsagen (*sabab*) producerer virkningen (*musabbib*) hver gang, og virkningen (*musabbib*) kan ikke komme fra andet end sin årsag (*sabab*). Det er forskelligt fra tilstanden der er en specifik omstændighed, med bestemte omgivende forhold hvori døden som regel finder sted. Men døden kunne også lade være med at indtræffe. Altså kan tilstanden eksistere, men døden indtræffer ikke, og døden kan indtræffe mens tilstanden ikke eksisterer.

Den der undersøger mange af de ting hvori døden indtræffer, og den der undersøger selve døden vil opdage at disse sager kan finde sted, men døden indtræffer ikke. Døden kunne også indtræffe, mens disse sager ikke fandt sted. Som eksempel kan en person tilsyneladende blive stukket fatalt af en kniv og lægerne bliver enige om det er fatalt, men den stukkede person dør ikke, men heler og kommer sig. Døden kunne også ske uden nogen tilsyneladende årsag som når en persons hjerte pludselig stopper og han dør øjeblikkeligt, uden at alle lægerne er istand til at opdage en årsag til hjerteanfaldet efter en grundig undersøgelse. Hændelser som disse er mange, og lægerne kender dem. Hospitalerne har bevidnet tusindvis af disse hændelser; hvor en årsag der normalt fører til døden indtræffer, og så dør personen ikke; og døden indtræffer pludseligt, uden en åbenbar årsag der førte til den.

Derfor siger alle lægerne, at vedkommende har ikke noget håb om at leve, ifølge de medicinske foreskrifter, men han kan komme sig og dette ligger udover vores viden. De siger også, at vedkommende er udenfor fare og han er rask, og at han passerede punktet, hvor han var i livsfare, men så får han pludselig et tilbagefald og dør. Alt dette er håndgribelige realiteter, som sanses af folk og læger; og det antyder tydeligt, at disse tilfælde hvor døden indtræffer, ikke er årsager til døden. For hvis de var årsager, ville de ikke fejle (i at bringe døden) og døden ville ikke været indtruffet med andet end dem. At de fejlede (i at bringe døden) bare én gang og at døden indtraf med andet end dem, bare én gang, antyder utvivlsomt at de ikke er årsager; de er derimod det der kaldes tilstande. Den rigtige årsag til døden der producerede virkningen, er noget andet end dem og ikke ligesom dem.

Denne reelle årsag kan ikke opdages af forstanden, fordi det falder ikke under sansningens domæne. Altså er det nødvendigt at Allah (swt) fortæller os om det; og at det bevises med et bevis der er absolut i bevisførelse og absolut i sin mening. I mange *ayaat* har Allah (swt) informeret os, at det er enden på *ajal*; og at Allah (swt) er Den, der forårsager døden. Altså indtræffer døden på grund af *ajal*, og den der forårsager døden, er Allah (swt).

Der findes mange *ayaat* der nævner dette. Allah (swt) siger:

﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُّؤَجَّلًا﴾

”Ingen sjæl kan dø uden Allahs billigelse, og det sker på et (allerede) fastsat tidspunkt.” [MOQ Aal 'Imran 3:145]

﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى النَّفْسَ حِينَ مَوْتِهَا﴾

”Allah modtager (folks) sjæle, når de dør.” [MOQ Az-Zumar 39:42]

﴿رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾

”Min Herre er Den, der giver liv og forårsager døden.” [MOQ al-Baqarah 2:258]

﴿وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾

”Og Allah giver liv, og forårsager døden.” [MOQ Aal 'Imran 3:156]

﴿أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ﴾

”Uanset hvor I er, vil døden nå Jer, selv hvis I var i ophøjede tårne.” [MOQ an-Nisa 4:78]

﴿قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ﴾

”Sig: ”Dødsenglen, som er udpeget over jer, vil tage Jeres sjæle.” [MOQ As-Sajdah 32:11]

﴿قُلْ إِنَّ الْمَوْتِ الَّذِي تَفْرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُتَاقِيكُمْ﴾

”Sig (til dem): ”Døden som I flygter fra, vil sandelig møde jer (hvorend I er).” [MOQ al-Jumu'ah 62:8]

﴿نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتِ﴾

”Vi har dekretet døden for jer alle.” [MOQ al-Waqi'ah 56:60]

﴿إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ نَا يُؤَخَّرُ﴾

”Når Allahs (foreskrevne) Ajal kommer, så kan den ikke udsættes.” [MOQ Nuh 71:4]

﴿إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾

”Når deres Ajal kommer, så kan de ikke udsætte den en time, eller fremskynde den.” [MOQ Yunus 10:49]

Disse og andre *ayaat* er absolutte i bevisførelse, at de er fra Allah (swt), og absolutte i mening, at Allah (swt) er Den der forårsager døden; og at årsagen til døden er når tidsfristen (*ajal*) udløber, og ikke tilstanden hvori døden indtraf. Derfor er det obligatorisk, at muslimer erkender med forstanden og den islamiske Shari'ah at hvad han tror er årsager til døden, i virkeligheden ikke er årsager; men derimod tilstande; og at årsagen er en anden. Det er blevet bevist af Shari'ah via det absolutte bevis at døden ligger i Allahs (swt) Hånd og at Allah (swt) er Den der forårsager døden, og dødens årsag er *intihaa ul-ajal*. Når *ajal* kommer, kan den ikke udsættes eller fremskyndes; der er heller ikke nogen, der kan afværge døden, eller flygte fra den overhovedet. Altså vil den utvivlsomt nå ham.

Med hensyn til det mennesket blev befalet at undgå, og arbejde for at distancere sig fra, så er det de tilstande hvori døden indtræffer. Han skal altså ikke udsætte sig selv for nogle af de tilstande, hvori døden indtræffer normalt. Hvad angår selve døden, skal han ikke frygte den eller forsøge at flygte fra den, fordi han kan aldrig frelse sig selv fra den. Det er fordi mennesket ikke dør førend hans *ajal* ender omend han døde normalt eller fordi han blev dræbt eller brændt, eller andet. Så døden er i Allahs (swt) Hånd, og *ajal* er i Allahs (swt) Hånd.

Udpluk fra bogen, 'Den Islamiske Tanke' al-Fikr ul-Islami, skrevet af Sheikah Mohammed Mohammed Ismael Abdub, Egypten.